

Leona Řadová,

VÝSTAVNÍ PREZENTACE HISTORIE SKAUTINGU NA PŘÍKLADU TŘEBECHOVIC POD OREBEM

Bakalářská práce v rámci studijního programu Historické vědy studijního oboru Presentace a ochrana kulturního dědictví.

Historický ústav Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové 2022.

11 nečíslovaných stran (titul, zadání, prohlášení, poděkování, anotace, obsah, seznam použitých zkratk), text práce (str. 10 až 80), seznam použité literatury (str. 81 až 84), seznam příloh, tabulek a obrázků (str. 85 až 88), přílohy I až XXXV.

Posudek vedoucího práce

Autorka se na základě osobního zájmu rozhodla zpracovat obsahový scénář výstavy ke 110. výročí počátku skautingu v Třebelchovicích pod Orebem.

K její cti je třeba hned úvodem říci, že nezačala tam, kde obvykle podobné aktivity začínají, totiž sepsáním více či méně stručných dějin dotyčné organizace, ale – hodna svého studijního oboru – pokusila se zasadit připravovanou výstavu do širších souvislostí a kontextu tematicky obdobných výstav posledních cca deseti let, jako formu možné prezentace určité složky kulturního dědictví.

Nejprve po nezbytném úvodu v první kapitole ve stručné rekapitulaci připomíná základní teoretické principy muzejního výstavnictví a jeho specifika.

Poté ve stručnosti představuje fenomén skautingu, jeho základní historické etapy, vývojové proměny a konečně i jeho charakteristické rysy a hlavní cíle. Tím si vytváří prostor pro následující zpracování jeho prezentace výstavní formou.

Za velmi důležitou a přínosnou považují kapitolu třetí, která je věnována rozboru a srovnání osmi výstav se skautskou tematikou, které se uskutečnily v uplynulých deseti letech převážně ve východních Čechách a v jednom případě v Praze. Autorka zde sledovala obsah jednotlivých výstav, formy prezentace, pokusila se formulovat základní znaky výstav se skautskou tematikou, postihla specifické i společné rysy jednotlivých akcí. V závěrečném shrnutí pak definuje některá vybraná pozitiva, hledá limity pro prezentaci skautingu výstavní formou a v neposlední řadě definuje formální a obsahové (především) analogie těchto výstav a upozorňuje na některé sporné praktiky.

To je pro ni i jistou inspirací pro její další postup při přípravě výstavy trebelchovické.

Skutečnou přípravou budoucí výstavy je kapitola čtvrtá (str. 46 až 61), kde zpracovala stručné dějiny skautingu v Třebelchovicích pod Orebem. Zde nejprve hodnotí almanach, který vyšel u příležitosti stého výročí v roce 2012. Poté následuje přehled historie, který autorka člení do pěti částí, přičemž důraz je položen na poslední zhruba tři desetiletí, a zejména po jubilejním roce 2021 kde představuje jednotlivé základny, hlavní formy činností i významné osobnosti organizace. Tím si vytváří podrobný a strukturovaný podklad pro budoucí scénář výstavy, její vnitřní obsahové člení, priority a hlavní prezentační důrazy.

V páté kapitole své práce pak předkládá autorka více méně kompletní obsahový scénář, který již reflektuje konkrétní provozní podmínky a možnosti prostoru, kde bude výstava instalována. Tu člení do (kromě úvodního) 13 tematických panelů, jejichž dokonalý obsah a konkrétní návrhy náplně již mohou být podkladem pro architektonické, grafické a výtvarné zpracování a realizaci výstavy.

Kromě konkrétního „třebechovického“ obsahu je práce Leony řadové podle mého názoru přínosná především metodologicky a dokumentačně. Obsahuje zejména velmi rozsáhlou přílohu. Kromě jiného je zde velice zajímavým dokumentem část scénáře obdobné výstavy uspořádané v Hořicích, která naznačuje tamní velmi spontánní až živelný postup přípravy, ale i snahu formulovat a výsostně výstavními prostředky představit skauting jako specifické hnutí. Podobnou hodnotou je i přiložený obsahový scénář výstavy v Dobrušce. Přínosnou je pak i bohatá obrazová příloha, která umožňuje dostatečnou představu o podobě všech sledovaných výstav.

Jako bývalý profesionální muzejník jsem nucen si povzdechnout v tom smyslu, jak dobré a užitečné by bylo, kdyby i jiné tematické skupiny muzejních výstav měly častěji obdobnou dokumentaci, množství a rozbor srovnávacího materiálu i vyhodnocení použitých inscenačních postupů.

A konečně jsou přiloženy i půdorysy konkrétního dispozičního řešení připravované výstavy v Třebechovicích na podzim 2022 včetně doporučené (logicky správné!) cirkulace návštěvníků.

Jakkoli můžeme hodnotit práci Leony Řadové jako kvalifikační studentskou práci z různých úhlů a pohledů, nejdůležitější bude až realizace výstavy na podzim r. 2022 v Třebechovicích p. O. a její přijetí odbornou i laickou veřejností. Doufám, že velice poctivá snaha autorky se promítne pozitivně i do kladného přijetí...

Přes všechna pozitiva si dovoluji závěrem učinit jednu dílčí připomínku.

Ve Státním okresním archivu Hradec Králové je dnes uložen fond Junák - svaz skautů a skautek, středisko Třebechovice pod Orebem (1911 - 2005), který je částečně zpracován a je částečně přístupný pro nahlížení (je k němu k dispozici i prozatímní inventární seznam).

Je důležité, že existence tohoto souboru dokumentace, kterou shromáždil Jiří Prášil, po jehož předčasném úmrtí byl předán do Státního okresního archivu v Hradci Králové je v textu práce (srv. str. 46) alespoň zmíněna. Jakkoli chápu možné obtíže s využitím těchto pramenů z hlediska např. GDPR i problémy případného vystavení, možná by bylo lze v čase zbývajícím do otevření skautské výstavy tuto sbírku prohlédnout a alespoň částečně – pokud obsahuje skutečně zajímavé či unikátní materiály – je v připravované výstavě zpřístupnit. Na kvalitě předložené práce to ale nic neubírá.

Z á v ě r :

Práci hodnotím **velmi pozitivně**, především pro její široký záběr, logickou výstavbu i celkový postup zpracování.

Rád ji doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou:

V Hradci Králové dne 3. srpna 2022
PhDr. Zdeněk Zahradník, vedoucí práce